

for jo heller, og her er nu et lille Punkt, hvor man i saa Henseende kan holde lidt til Raade med Regjeringen. Jeg antager næsten, at den høitagede Indenrigsminister og jeg kunne blive enige om denne Sag. Jeg indrømmer den høitærede Minister, at Reserveballastfonden er en ikke forbrugt Deel af det Beløb, som efter Loven af 10de Marts 1861 er bevilget til Jernbaner. Men deraf følger efter min Formening, at dette ikke forbrugte Beløb ligesom andre ikke forbrugte Beløb skal bevilges paa Finantsloven, inden det bruges. Lader os kun gjøre denne rigtige Slutning; saa ere den høitærede Indenrigsminister og jeg enige. Den høitærede Indenrigsminister sagde, at mange gavnlige Foranstaltninger med Hensyn til Jernbanedriften vilde hemmes og ikke kunne udføres, hvis Reserveballastfonden ikke havde eksisteret og været til Indenrigsministerens frie Raadighed, saaledes som Tilfældet har været. Det tillader jeg mig at benægte. Den høitærede Finantsminister har ikke havt til sin frie Raadighed Fonds, hvoraf han kunde oprette Brevsamlingssteder, mindre Postexpeditioner og smaa Telegraphcontoirer, og desuagtet har han Aar for Aar i meget betydelig Grad faaet Foranstaltninger til Udvidelser i denne Retning gennemførte. Hvorledes nemlig? Ved at foreslaae paa Finantsloven en Sum til dette Diemed med vedføjet Specification over, hvorledes Administrationen agtede at anvende de forlangte Summer. Jeg nærer nu ikke den ringeste Tvivl om, at den høitærede Indenrigsminister ligeledes vil kunne faae sine Holdepladser og alt Andet, hvad der gavner Befolkningen og Jernbanevæsenet accurat paa samme Maade, derved nemlig, at han foreslaaer en rund Sum med vedføjet Specification over, hvorledes han agter at anvende denne Sum. Ja, han kan maaskee ogsaa faae en Bevilling med Forbehold ligesom Finantsministeren, der nemlig undertiden har faaet en Sum bevilget paa den Maade, at, forsaavidt den og den Route maatte vise sig ikke at være hensigtsmæssig, kunde han anvende Summen til en anden Route. I saa Fald vilde den høitærede Indenrigsminister jo ikke i mindste Maade blive hemmet i sin velgjørende Virksomhed for dette

Statsanliggende, medens vi vilde opnaae et ganske anderledes ordnet Regnskabsvæsen, end vi nu have, og Indseende med, at man ikke giver Poul, hvad der maaskee skulde være givet til Peer. Det er det, som Mindretallet søger at opnaae. Mindretallet vil ikke, om jeg maa bruge det Udtryk, spionere den høitærede Indenrigsminister i hans Virksomhed for Udvillingen af disse Forhold. Mindretallet har aldrig været stillet ligeoverfor disse Forhold paa en saadan Maade, at saadanne Slutninger kunde drages. Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) meente, at den vigtigste Grund til mit Forslag har jeg holdt in mente og ikke fremsat, er det en Misforstaaelse. Dette Forslag hænger aldeles ikke sammen med, om Staten skal drive Banen et eneste Minut længere eller ikke, thi skulle vi opgives Statsdriften af Banerne, kan denne opgives paa Betingelser, som forelægges os, ligesaa godt naar der ingen Reservecfond er, som naar der eksisterer en Reservecfond, thi det kan dog ikke betvivles, at den Rigsdag, som skal give Bemyndigelse til Indenrigsministeren om at overlade Statens Drift til private Entreprenører, vil vide, at Reservecfondens Capital er fuldstændig eensbetydende med Statens Capital, og hvis altsaa en Capitaludbetaling til vedkommende Entreprenører er nødvendig, vil den gaae ind paa at gjøre denne Udbetaling af selve Statskassen med samme Villighed, som den vilde overlade Vedkommende Reservecfonden, saa der er, forekommer det mig, i den Henseende ikke nogen Indvending at gjøre. Det er ganske vist, at vi ville med Hensyn til selve Reservecfonden ikke naae nogenomhelst Besparelse, naar man fastholder det, at der ikke kan rores derved uden særlig Bevilling, men vi ville opnaae et langt fornuftigere og sundere Regnskabsvæsen for dette Forhold, og det tror jeg rigtigt nok ikke kan stilles saa lavt, at det ikke var værd at reise sig for at opnaae det.

Finantsministeren: Jeg skal tillade mig et Par Ord i Anledning af de Endringsforslag, der ere stillede af Udvalget, og som nærmest vedkomme de mig underlagte Forret-